

— Тръбваше до сега да ги убиемъ, щомъ баща имъ не донесе обещания откупъ. Джемалъ бей ще ни се сърди.

Еминъ, потурченъ християнинъ, отвърна меко: — Какво сж ни направили, горкичкитъ, та да ги убиваме? Не ни ли стига, гдето избихме заради бая толкова души? И Вълковата жена, и най-малкото му дете, а самия Вълка ранихме и едва ли ще оживѣе.

Момчетата, които слушаха тоя разговоръ, се разтрепераха отъ мъжа и страхъ.

Въ това време върху главатаритъ неочаквано врѣхлетъ едно голѣмо, черно куче, готово да ги разкъса. Тъ скочиха и извадиха ножоветъ си, за да се бранятъ. Но предъ тѣхъ застана и единъ младъ, едъръ и силенъ момъкъ, облѣченъ въ селска носия. Той повика кучето си и то се смири.

— Много юнашки ни гледашъ! — каза му Еминъ и погледна къмъ Омара. И двамата изтрѣпнаха.

Тъ разпознаха въ това момче безстрашния самодивски синъ Влади*), отъ когото всички разбойници въ Преславския балканъ треперѣха.

— Не съмъ дошълъ да ви плаша, а да поприказвамъ съ васъ! — отговори самодивскиятъ синъ Влади.

— Какво искашъ да говоришъ съ насъ? — изкрѣска му кръвожадниятъ Омаръ.

— Да ви покажа, какъвъ плодъ сж завързали тия дървета, — отвърна спокойно Влади.

Всички разбойници вдигнаха глави и занѣмѣха. На всѣко дърво имаше по нѣколцина отъ Владевата дружина съ пушки отпавени къмъ разбойниците.

— Не бойте се! — каза имъ Влади, — ние не сме жадни за кръвъ. Ще ви оставимъ въ покой, ако ни послушате. Ако пъкъ не послушате...

Въ това време Омаръ, разгнѣвенъ, вдигна ножа си да го прободетъ. Ала, преди да успѣе да го стори, единъ отъ дружината отсѣче главата му и тя падна предъ Еминовитъ крака.

— Ти каза, че не искашъ кръвъ, а пъкъ... — започна Еминъ уплашено.

— Ние не сме дошли за кръвъ. Много сме, виждашъ, и напразно ще бжде да се биете. Оставете пушките, каза Влади...

Еминъ и цѣлата дружина, която държеше въ пленъ Вълковитъ синове, безъ откупъ, се отдалечи мълкомъ, като предаде оржжието си.

Следъ единъ часъ изъ гората къмъ Преславъ се чуваха гайди и пѣсни. Владевата дружина връщаше на Вълка спасенитъ безъ откупъ негови синове.

Василь Друмевъ

* Влади е синътъ на единъ отъ Вълковитъ братя, който се спасилъ отъ турцитъ, като се скрилъ срѣдъ гората въ една „Самодивска къща“, отгдето отмѣщавалъ на кърджалиитъ подъ името „самодивскиятъ синъ“.